

[Villemoes.]

vi fik. Jeg nævner noget ganske konkret, som jeg ikke tror, der er noget farligt eller landsskadeligt ved at omtale. Vi fik Besked om, at Danmark bytter med Litauen og faar nogle smaa litauiske Heste, tidligere saakaldte russiske Heste, og noget Tændstiktræ hertil, og derfor leverer vi Cement. Det vidste jeg for Resten i Forvejen, men det var jo ikke den Slags generelle Udtalelser, vi fra vor Side ønskede. Jeg skal imidlertid ikke gaa mere i Rette angaaende dette Spørgsmaal, det er jo endelig underordnet, da Lovforslagets Skæbne er afgjort.

Vi har kun det at klamre os til, at vi maaske kan komme saa vidt, at man vil være med til Ændringer, og vore smaa, paa mange Omraader med os ret ligestillede Nabolande har jo ogsaa Ønsker herom. Vi har nu mellem vor første Behandling, hvor jeg omtalte, at der snart vilde blive afholdt en Ekspertkonference i Haag, og anden Behandling haft denne Konference. Man har sendt delegerede fra forskellige Lande, og jeg vover at paastaa, at Danmark er det Land blandt de deltagende, der stod daarligst rustet til at deltage i Forhandlingerne, eftersom vi var længst ude i Lovgivningen paa dette Omraade. Jeg mener, at vi, naar vi skal deltage i slige Forhandlinger, staar bedre i det Øjeblik, vi ikke er kommet længere ud i en Lovgivning om Restriktioner, og hvad dertil hører, end de Lande, vi ønsker at samarbejde med.

Jeg har ikke Ønske om andet end at takke den højtærede Minister, naar den højtærede Minister vil være imødekommende. Det er jo en naturlig Sag for et Medlem af et Mindretal, at man takker, naar der vises Imødekommenhed. Foreløbig maa vi altsaa akkviescere ved Udtalelserne og haabe, at denne Imødekommenhed vil vise sig under den Lov, vi nu skal til at vedtage, og som altsaa foreløbig skal gælde til Udgangen af Marts 1938.

Jeg glemte at nævne, da jeg før omtalte Venstremindretallets Ændringsforslag, at vi i Aar i Modsætning til tidligere har udeladt de Paragraffer, som handlede om Lovens daglige Administration. Disse Enkeltheder mener vi, det vil være naturligt at undlade at optage i et Lovforslag, og som Følge deraf har vi ogsaa udtaget Spørgsmaalet i en af Lovforslagets første Paragraffer angaaende Importbevillinger. Det er noget, der efter vor Formulering af Lovforslaget fuldstændig vil falde bort. Jeg er overbevist om, at megen Splid vilde kunne undgaas i Tilfælde af, at man vilde gaa ind paa Tanker, som laa i Nærheden af det Ændrings-

forslag, vi har stillet, og jeg anbefaler vedblivende ærede Medlemmer at stemme for det af Venstremindretallet stillede Ændringsforslag.

Lange: Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) erklærede for lidt siden, at han erkendte, man havde skiftet Anskuelse inden for Det radikale Parti, og at man var klar over, at Rentesænkning ikke længer er mulig. Jeg synes, det ærede Medlem var noget i Modsætning til den ærede Ordfører for Udvalget og for det andet Regeringsparti (P. Christensen), som syntes at fastslaa, at man ikke havde anden Opfattelse af dette Spørgsmaal, end man tidligere har haft.

Det ærede Medlem anførte som Grund til, at man havde skiftet Opfattelse, at der var sket Ting ude i den store Verden, som havde ført os ind i den nuværende Situation, og det kunde vi ikke gøre noget til at ændre her. Heroverfor vil jeg gerne fremhæve Udtalelser, som i hvert Fald to Gange er blevet fremsat over for mig af den højtærede Indenrigsminister, idet han forsøgte at bevise — jeg mener, det har vist sig ikke at være med Held —, at Udlandet ingen Indflydelse havde paa dette. Naar vi havde et lukket Kapitalmarked, sagde den højtærede Indenrigsminister, kunde vi selv bestemme Renten, saa var vi selv helt Herre over, hvad Renteniveauet skulde være her i Landet. Jeg hævdede over for den højtærede Indenrigsminister, at det var ikke Tilfældet, og jeg mener, at Udviklingen har givet mig Ret. For øvrigt har det ærede Medlem ikke Ret i, at det er en voldsom Stigning i Renteniveauet ude i Verden, der har ført os ind i den Situation, vi er i.

Den ærede Ordfører (P. Christensen) brugte ogsaa Indenrigsministeren som Kilde i Argumentationen over for mig og sagde, at han havde advaret imod det, der skete dengang, og at det er Landstingets tidligere Flertalspartier, der har Ansvaret for den Rente, vi nu har her i Landet. Jeg ser, at et æret Medlem nikker; der er altsaa flere, som ikke er mere inde i de Spørgsmaal end den ærede Ordfører. Forholdet var jo det, at Ministeriets store Konverteringsforslag blev vedtaget; det stemte alle fire Partier for. (Afbrydelser). Der bliver sagt nej — men det kan da ikke være rigtigt, det ved vi jo. Men Forslaget naaede aldrig frem til Gennemførelse, selv om vi var fuldt enige, fordi man ikke kunde faa Bankerne til at gaa ind for det, til at paatage sig den Risiko, der var for-